

La col·leccionista Sisita Soldevila (Barcelona, 1951) personifica l'evolució d'un col·leccionista d'art. Iniciada en el més pur col·leccionisme tradicional català ha anat endinsant-se en l'art fins a constituir una important col·lecció d'art contemporani que incorpora un capítol de videotreballs. Paral·lelament ha format la col·lecció de l'Hotel Ámister, que gràcies al seu entusiasme i la seva perseverança, és el primer establiment al nostre país que disposa d'un canal intern exclusivament dedicat al videoart.

L'art de collectar 03

El món de les col·leccions privades

Sisita Soldevila

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAI
AO
BARCELONA

CAN
FRAMIS
BARCELONA

L'art de collectar. Amb el pas dels anys, el col·leccionisme ha anat canviant, però no la vocació col·leccionista, que respon a una aventura intel·lectual i a una experiència estètica. Hi ha una idea errònia d'aquesta pràctica, perquè el col·leccionista, més que pensar en la inversió o en la possessió, actua mogut per la sensibilitat, per la cultura i per la intuïció, que el fan atresorar unes obres amb l'objectiu de gaudir-les i compartir-les. Per això amb el cicle "L'art de collectar" volem retre homenatge a aquells que Balzac va definir com "els homes més apassionats que hi ha en el món".

Fotografia: Núria Ester

La Fundació Vila Casas ha confiat la direcció i conducció del cicle “L'art de col·lecció” que se celebra a l'espai AØ de Can Framis a Daniel Giralt-Miracle.

Amb el pas dels anys, el col·leccionisme, com les arts, canvia i es transforma. Els seus temes, formes, llenguatges i suports varien, però l'afany de posseir i gaudir d'unes obres d'art es manté. En aquest cicle dedicat a “l'art de col·lecció” hem presentat una col·lecció vinculada a manifestacions pròpies de la tradició històrica (pintura, dibuix, escultura) i una altra que ens va permetre analitzar la desmaterialització dels suports, i recordar aquell moment de l'art en el qual les idees esdevenien tant o més importants que la tècnica amb què s'expressaven, i ara volem fer un pas endavant i reflexionar sobre la videocreació i el fet de col·lecció videoart.

En aquest àmbit del col·leccionisme i en la nostra escena cultural i geogràfica és inevitable parlar de la col·lecció de Sisita Soldevila i Paco Closa, una col·lecció que ha anat evolucionant amb el temps i especialment quan van decidir transformar un edifici dels anys cinquanta, propietat de la família Closa, en un hotel, l'actual hotel Ámister.

Per a condicionar aquest immoble, ubicat a l'Eixample de Barcelona, van convidar uns quants artistes (Chema Alvargonzález, Patricio Reig, Marta Montcada, Bosco Sodi, Fiona Morrison, Bruno Ollé, Jorge Pombo i David Ymbernon) a col·laborar amb ells per tal que creessin obres d'art específiques per als diferents àmbits de l'hotel, amb l'objectiu que aquestes peces anessin més enllà de la pura decoració i es convertissin en un signe d'identitat d'aquest establiment i el personalitzessin.

Aquesta experiència i l'interès de Sisita Soldevila per l'evolució de les arts la van portar a fer un rastreig nacional i internacional que la va convèncer que havia d'anar més enllà de la pintura, el collage, la fotografia, el gravat o les instal·lacions i apostar pel videoart. D'aquesta decisió es va derivar la creació a l'hotel Amister d'un canal específic on es projecten 21 obres de videoart dels artistes que a ella més l'han atret per la seva joventut o la seva trajectòria.

l'entrevista

per Daniel Giralt-Miracle

A què es deu el teu interès per l'art i la teva dedicació al col·leccionisme? Són conseqüència d'una formació acadèmica específica o d'unes vivències personals i familiars?

Doncs, mira, de les dues coses. Vaig estudiar història i després vaig fer un curs de postgrau d'història de l'art i a casa meva havia viscut molt a prop de l'art perquè la meva mare n'era una afecionada. De fet va ser ella qui em va introduir en el món del col·leccionisme d'art, perquè li agradava molt anar a les galeries del barri antic de Barcelona a veure coses boniques i, si podia, les comprava, i jo acostumava acompanyar-la en aquestes visites.

Què comprava preferentment? Obres de Rusiñol, Casas, Opisso... el que en diem peces d'art català tradicional?

Sí, exacte, era aquest l'art que hi havia a casa meva.

I quan fas aquest salt mortal, de passar de comprar aquest art més convencional a comprar vídeoart?

No puc dir una data concreta. Jo havia fet un curs per a treure'm el títol de fotògrafa professional, però de seguida que vaig entrar en contacte amb la fotografia digital i el vídeo em

L'interès de Sisita Soldevila per l'evolució de les arts ha portat a crear a l'hotel Ámister un canal específic per a projectar obres de videoart

**l'experiència
a l'Ámister
va ser un
allargament del
nostre braç de
col·leccionistes**

vaig sentir atreta per aquesta disciplina i bàsicament per l'estètica del vídeo i el seu discurs. M'agrada saber què pensen els autors i què senten, però bàsicament m'agrada com s'expliquen. I aquesta idea de poder gaudir d'un quadre més enllà de la idea d'una imatge fixa em fascina. El fet de pensar que puc mirar un quadre i continuar-lo veient i que pot agafar moviment i que agafa cos i que s'explica amb contingut o sense ell, doncs em va enganxar moltíssim. I poder posar la televisió i veure un quadre darrere l'altre en moviment i conèixer la intencionalitat de l'artista que l'ha portat a fer allò i involucrar-me amb ell... és molt interessant.

**Tu portes dues col·leccions,
la teva i la de l'hotel Ámister.
On i quan comença i acaba
cada una?**

Vaig començar a fer la col·lecció particular als 18 anys amb el que seria després el meu marit, Paco Closa (aquesta col·lecció segueix viva), i la de l'Ámister va néixer amb l'Ámister en els primers anys del dos mil, quan vaig descobrir un espai buit i amb el meu marit vam decidir omplir-lo amb obres d'art, perquè els clients de l'hotel poguessin gaudir-ne. I el que va començar com una col·lecció d'art sobre suports tradicionals es va anar ampliant, de manera que ara tenim pintures, fotografies i gravats i videocreacions que es poden veure des de totes les habitacions a través d'un canal específic. De fet, l'experiència a l'Ámister va ser un allargament del nostre braç de col·leccionistes.

En el fons, així, pensàveu oferir un extra de qualitat al client?

Això mateix! El que volíem és que cada client pogués gaudir en la intimitat de la seva habitació d'aquestes peces, i en el cas concret del vídeo, donar-li l'oportunitat de gaudir d'aquestes creacions, si ja coneix el videoart, o fer un paper gairebé pedagògic, perquè li oferim la possibilitat de conèixer

M'agrada saber què pensen els autors i què senten, però bàsicament m'agrada com s'expliquen

aquesta forma d'art a través d'unes obres de qualitat d'artistes joves reconeguts internacionalment.

Quina diferència fas entre les videocreacions que tens a casa i les que tens a l'hotel? Aquestes són potser més accessibles?

No, no, no, de cap manera, totes són obres que m'agraden. De fet cada setmana vinc a l'hotel a treballar i a gaudir d'aquestes obres.

Quins criteris de selecció segueixes a l'hora d'escollar una obra? Et fixes en el prestigi de l'artista, en el valor de l'obra, en el factor novetat, en l'estètica de l'obra mateixa... et guies pel teu instint?

Segueixo el meu propi instint, tot i que l'he hagut de potenciar i en això els galeristes m'han ajudat molt. Perquè em vaig adonar que a part dels vídeos que a mi m'agradaven, si volia que la col·lecció de l'Ámister tingués un contingut de qualitat, havia d'anar enrere en el temps i buscar aquells artistes que havien estat fonamentals en la història en la videocreació.

Però també t'agrada explorar entre els joves...

Ui, molt, moltíssim, m'agrada moltíssim!, per això en el marc de Loop Barcelona (la plataforma de vídeoart) vam crear el premi Ámister Art Friendly, en què no deixem de fer una

Segueixo el meu propi instint

mica d'investigadors del que està oferint la joventut en aquesta disciplina del vídeoart, perquè ens hem adonat que ha arribat al vídeoart moltíssima gent procedent d'altres disciplines, de la pintura, de l'arquitectura, del cinema, però també del món de la música...; hi ha artistes que s'han posat a treballar amb la seva música per a expressar-la visualment, i que també hi tenen molt interès.

En què consisteix el premi?

El premiat és convidat una setmana a l'hotel, amb totes les despeses pagades. Pot exposar la seva obra a Loop i participar en una roda de premsa en el marc del festival, perquè es pugui explicar, i també té un premi molt petitet en efectiu de 800 €, perquè pugui cobrir les seves despeses diàries.

Diries que el videoart és un art de confluència o de síntesi, capaç d'aglutinar el dibuix, la dansa, la música, el cinema?

Sí, és un art de confluència. En el vídeo hi pots posar tot el que vulguis, l'artista de vídeo sap que té totes les disciplines al seu abast, sap que si vol les pot utilitzar d'una en una o barrejar-les totes i fins i tot pot inventar-ne de noves gràcies a la flexibilitat del seu suport.

Loop ha funcionat perquè mai ha sigut mediocre

...m'agrada molt aquesta idea de poder compartir la col·lecció des de l'anonimat

Tota la feina que estàs fent relacionada amb el vídeo és bastant personal, no tens assessors. Tens alguns galeristes amics, tens artistes amics, però segueixes sempre el teu criteri...

Sí, sempre segueixo el meu criteri. Però amb la complicitat dels galeristes, que m'ajuden i m'inviten moltes vegades a conèixer altres artistes que per ells són interessants, però jo no segueixo cap programa predeterminat.

Qui són els teus proveïdors, són artistes, són galeristes, vas a les fires internacionals?

I tant, en una fira internacional precisament vaig fer la meva primera compra de videoart.

Vas a Maastricht, a Basilea, a Colònia, a Bolonia...

He estat a Basilea, evidentment a ARCO, a la FIAC, a la Frieze Art Fair, una fira fantàstica...

I amb quines galeries treballés?

En un 90% amb galeries de Barcelona (Àngels Barcelona, Carles Taché, Joan Gaspar, Joan Prats i Senda), tot i que també treballo amb galeries de l'estrangeir.

En la teva col·lecció hi ha obres de Peter Campus, Bill Viola, Michael Snow, Marina Abramović...

No, la Marina no; ja m'agradaria, però encara no. De totes maneres m'agradarà afegir-l'hi si en tinc l'oportunitat.

Veig que t'interessen tant els artistes consagrats com els emergents.

Igual, igual, m'interessen els dos. Pel que fa als emergents són més propers i puc gaudir de les seves creacions, i dels consagrats el que intento és agafar peces representatives de la seva producció.

Per tant, tens relació amb els artistes, segueixes la seva obra, el procés de creació, la seva motivació per fer una peça...

Oh, sí, sí, ara sí, tot i que abans no. En començar la col·lecció de l'Àmister vaig descobrir aquest vessant tan interessant de la complicitat amb l'artista. Amb la col·lecció particular el que buscava era enamorar-me de les obres dels artistes, dels històrics que jo tenia idealitzats des de la universitat, com Tàpies o Saura. Igual que amb els artistes dels anys 80 de la meva generació, aleshores emergents com Garcia Sevilla, Broto, Barceló, Plensa, Miquel Navarro, etc...

m'agrada anar endavant, descobrir coses noves

d'aquesta etapa m'agradava el meu anonimat per poder escollir amb llibertat, per no veure'm influenciada per l'artista i seguir el meu criteri.

De tots ells tens obra a casa teva?

No les puc tenir totes a casa, però intento gaudir sempre de totes.

Diries que la teva col·lecció és viva?

Sí, sempre està en procés, m'agrada anar endavant, descobrir coses noves i també trobar obres històriques importants per donar consistència a la meva col·lecció. De tota manera també tinc clar que hi ha limitacions, perquè per comprar una obra històrica necessito conèixer el més important de la seva producció i no sempre és possible.

Tornem al videoart: creus que el Loop està a l'altura del Videobrasil, de l'Impakt d'Holanda, de l'Oslo Screen...?

I tant! Si no m'equivoco, Loop va ser la primera fira d'art internacional i ha funcionat perquè mai ha sigut mediocre, perquè sempre ha buscat la màxima categoria i ha aconseguit implicar-hi els creadors internacionals més importants.

I la teva vinculació amb Loop a quan es remunta?

Jo vaig començar abans de Loop, però ara sóc una fan absoluta de Loop, tant que les meves compres ara només les faig a Loop. A més, com t'he dit abans, el premi Àmister Art Friendly neix en el marc de Loop.

Veig que tot ho relacions: Loop, l'hotel, la col·lecció, aquesta manera d'actuar també et comporta una gran projecció, oi?

I tant, una projecció infinita. A més, m'agrada molt aquesta idea de poder compartir la col·lecció des de l'anonimat.

...moltes

vegades

un videoartista

no sap pintar

i en canvi

és un artista

fantàstic

que se sap

expressar

d'una altra

manera

I quina és la resposta dels clients davant d'aquesta oferta?

És molt positiva, la gent l'agreix. I és divertit descobrir que els obre nous camins que els porten fins i tot a connectar amb els artistes. Això ens ho expliquen els mateixos artistes!

El teu coneixement de l'art del present i la teva intuïció del futur et fa pensar que experiències com el videoart poden acabar amb l'art tradicional de l'obra única?

No!

Sempre existirà?

Estic convençuda que sí, que sempre existirà tot, perquè crec que els artistes que utilitzen la pintura per a expressar-se tenen tot el dret a subsistir. A més cap suport de l'art és substituïu d'un altre. I és curiós perquè moltes vegades un videoartista no sap pintar i en canvi és un artista fantàstic que se sap expressar d'una altra manera.

Els canals privats no estan amenaçats per l'accés lliure a la xarxa universal?

Oh! I tant! Però això no és dolent, tothom podrà gaudir d'aquella obra que tu tens i per la qual has pagat molts diners, però tu en tindràs un original signat, una tradició històrica, i aquest és el regal que es fa a si mateix el col·leccionista.

Tu ets propietària absoluta de les obres que tens o has de pagar-ne uns drets de projecció?

Doncs en el vídeo hi ha uns drets d'autor, però en el cas concret de l'hotel, he signat un contracte amb cada artista que em permet deixar-les.

Diries que l'Ámister és l'únic hotel del món que ofereix aquesta opció?

No ho sé del cert, però penso que sí. No tinc notícia de cap altre.

la col·lecció

La col·lecció d'art de l'hotel Ámister es divideix en dos apartats molt diferenciats, especialment perquè les obres d'un apartat només es poden veure en el lloc on estan emplaçades (pintures, gravats, fotografies, instal·lacions...), mentre que les altres obres són accessibles des de qualsevol punt de l'hotel a través d'un canal intern de televisió. Són les videocreacions i aquestes són les protagonistes d'aquest cicle "L'art de col·leccionar".

En aquests moments la Sisita Soldevila - Ámister Collection disposa d'aquestes 21 videocreacions:

- Andreas Angelidakis (Atenes, 1968), *Hotel blue wave*, 2005
- Chema Alvargonzález (Jerez de la Frontera, 1960 - Berlín, 2009) - *Bailando en la oscuridad*, 2008
- Christina Benz (Zuric, 1972), "Ripple", 2006
- Angie Bonino (Lima, 1974), *Nuevo orden mundial*, 2007
- Juan Carlos Bracho Jiménez (Cádiz, 1970), "Felix y su amiga F", 2003-2009
- Peter Campus (Nova York, 1937), *Baruch the blessed A*, 2004
- Jun'ichiro Ishii (Japó, 1975), "Promenade", 2007
- Funda Özgünaydin (Frankfurt, 1978), "Displacement of a cultural self portrait", 2008
- Mabel Palacín (Barcelona, 1965), *Sur l'autoroute*, 1998/99
- Angelo Plessas (Atenes, 1974), *oneaftertheother.com*, 2002
- Isabel Rocamora (Barcelona, 1968), *Horizon of exile*, 2007
- Rafael Rözendaal (Amsterdam, 1980), *everythingyouseeisinthepast.com*, 2003
- Mona Ruijs (Austràlia, 1980), "Join da dots", 2005
- Michael Snow (Toronto, 1928), *Condesation - A Cove Story*, 2008
- Eve Sussman (Londres, 1961), "whiteonwhite: randomthriller", 2009
- Eve Sussman & Rufus Corporation (Londres, 1961), "The Aquarium", 2005
- Bill Viola (Nova York, 1951), *The innocents*, 2007
- Sandy White (EUA, 1978) i Ivan Örkény (Hongria, 1978), *Two-screen*, 2007
- David Ymbernon (Igualada, 1972), *Poesia visual*, 2006
- Bruno Ollé (Barcelona, 1983), en col·laboració amb Elena Alonso i Nikita Routchenko, *Estudi per a retrat d'un cos absent*, 2008
- Cristina Lucas (Jaen, 1973), *La Liberté Raisonnée*, 2009

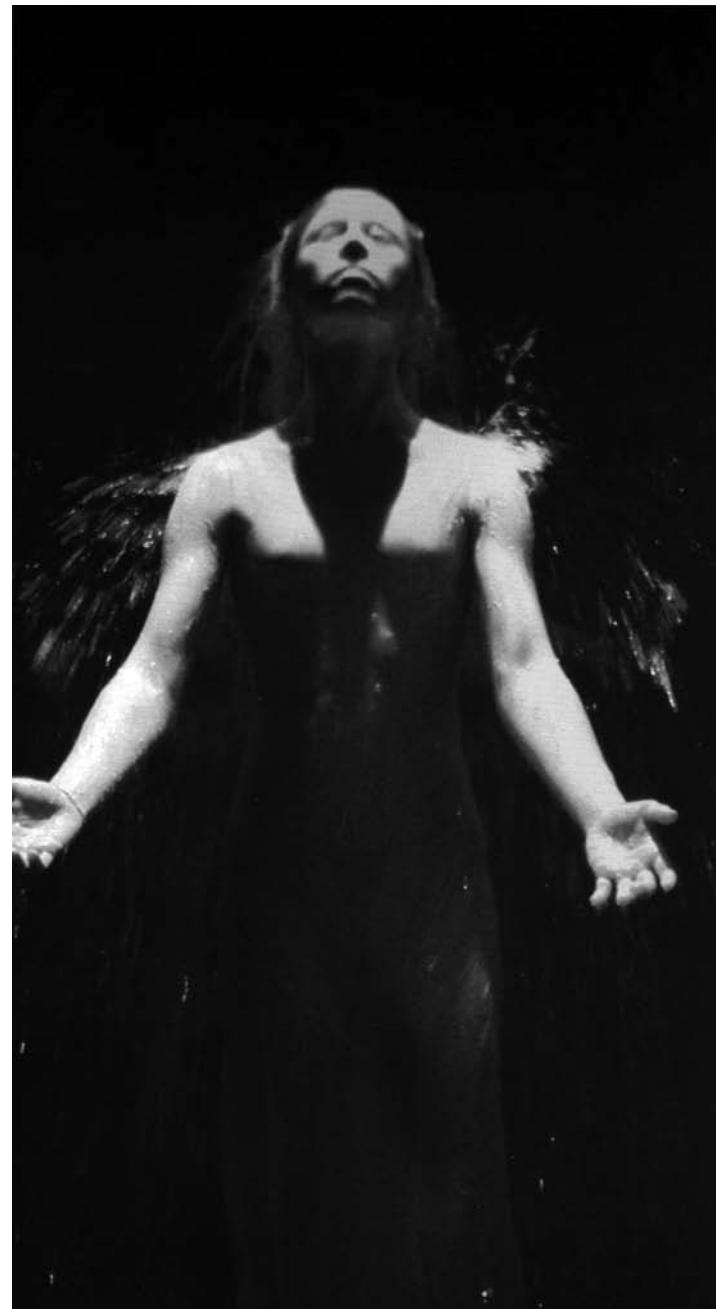
I d'entre elles aquests dies es poden veure a Can Framis les següents: *The innocents*, "whiteonwhite: randomthriller", *Horizon of exile* i *Condesation - A Cove Story*.

Daniel Giralt-Miracle
Comissari de l'exposició

Bill Viola

Bill Viola
The innocents, 2007
Color d'alta
definició
Vídeo díptic, 6' 49"
Intèrprets:
Anika Ballent,
Andrei Viola

Eve Sussman

Eve Sussman
"whiteonwhite:
randomthriller", 2009
Vídeo aleatori,
Duració
indeterminada

Isabel Rocamora

Isabel Rocamora
Horizon of exile, 2007
BTC - D, 22'

Michael Snow

Michael Snow
Condesation - A Cove
Story, 2008.
"Blue Ray",
alta definició, 10'28"

Oficines
Carrer Ausiàs Marc, 20, pral.
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 80
fundacio@fundaciovilacasas.com
www.fundaciovilacasas.com

Espai Volart / Volart 2
Carrer Ausiàs Marc, 22
08010 Barcelona
Tel. 93 481 79 85
espaivolart@fundaciovilacasas.com

Can Framis
Carrer Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
Tel. 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

Can Mario
Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
Tel. 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

Palau Solterra
Carrer de l'Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
Tel. 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com

Exposició L'art de col·leccionar

Sisita Soldevila

Espai AØ de Can Framis

Del 18 d' octubre al 15 de desembre de 2010
de dimarts a dissabte d'11.00 h a 18.00 h

ISSN 2013-7184
Dipòsit Legal: B-1912-2010

Disseny gràfic:
www.anaclapes.com

L'art 03

El món de les col·leccions privades

de col·leccionar

El arte de coleccionar. Con el paso de los años, el coleccionismo ha ido cambiando, pero no la vocación del coleccionista, que responde a una aventura intelectual y a una experiencia estética. Hay una idea errónea de esta práctica, porque el coleccionista, más que pensar en la inversión o en la posesión, actúa movido por la sensibilidad, por la cultura y por la intuición, que hacen atesorar unas obras con el objetivo de disfrutarlas y compartir las. Por ello con el ciclo "L'art de col·leccionar" queremos rendir homenaje a aquellos que Balzac definió como "los hombres más apasionados que hay en el mundo".

La coleccionista Sisita Soldevila (Barcelona, 1951) personifica la evolución de un coleccionista de arte. Iniciada en el más puro coleccionismo tradicional catalán ha ido adentrándose en el arte hasta constituir una importante colección de arte contemporáneo que incorpora un capítulo de videocreaciones. Paralelamente ha conformado la colección del Hotel Amíster, que gracias a su entusiasmo y perseverancia, es el primer establecimiento en nuestro país que dispone de un canal interno exclusivamente dedicado al videoarte.

la entrevista

por Daniel Giralt-Miracle

Con el paso de los años, el coleccionismo, como las artes, cambia y se transforma. Sus temas, formas, lenguajes y soportes varían, pero el afán de poseer y disfrutar de unas obras de arte se mantiene. En este ciclo dedicado a L'Art de Col·leccionar hemos presentado una colección vinculada a manifestaciones propias de la tradición histórica (pintura, dibujo, escultura) y otra que nos permitió analizar la desmaterialización de los soportes y recordar aquel momento del arte en el cual las ideas eran tan o más importantes que la técnica con la que se expresaban. Ahora queremos dar un paso adelante y reflexionar sobre la video creación y el hecho de coleccionar videoarte.

En este ámbito del coleccionismo y en nuestra escena cultural y geográfica es inevitable hablar de la colección de Sisita Soldevila y Paco Closa,

una colección que ha ido evolucionando con el tiempo y especialmente cuando decidieron transformar un edificio de los años cincuenta, propiedad de la familia Closa, en un hotel, el actual hotel Amíster.

Para acondicionar este inmueble ubicado en el Eixample de Barcelona invitaron a unos cuantos artistas (Chema Albargonzález, Patricio Reig, Marta Montcada, Desbasto Sodio, Fiona Morrison, Bruno Ollé, Jorge Pombo y David Ymbernon) a colaborar con ellos a fin de que crearan obras de arte específicas para los diferentes ámbitos del hotel, con el objetivo que estas piezas fueran más allá de la mera decoración, convirtiéndose en un signo de identidad de este establecimiento y lo personalizaran. Esta experiencia y el interés de Sisita Soldevila por la evolución de las artes le llevaron a hacer un rastreo nacional e internacional que le convenció de que tenía que ir más allá de la pintura, el collage, la fotografía, el grabado o las instalaciones y apostar por el videoarte. De esta decisión se derivó la creación en el hotel Amíster de un canal específico donde se proyectan 21 obras de videoarte de los

artistas que a ella más la han atraído por su juventud o su trayectoria.

¿A qué se debe tu interés por el arte y tu dedicación al coleccionismo? ¿Es consecuencia de una formación académica específica o de unas vivencias personales y familiares? Sisita Soldevila.- Pues, mira, de las dos cosas, estudié historia y después hice un cursillo de postgrado de historia del arte y en mi casa había vivido muy de cerca el arte porque mi madre era una aficionada. De hecho fue ella quien me introdujo en el mundo del coleccionismo porque le gustaba mucho ir a las galerías del barrio antiguo de Barcelona a ver cosas bonitas y, si podía, las compraba, y yo acostumbraba a acompañarla en estas visitas.

Qué compraba preferentemente? ¿Obras de Rusiñol, Casas, Opisso ...lo que llamamos piezas de arte catalán tradicional?

Si, exacto, éstas eran las obras que había en mi casa.

Y... ¿Cuándo haces este salto mortal, de pasar de comprar este arte más convencional a comprar videoarte?

No puedo decir una fecha concreta. Hice un curso para sacarme el título de fotógrafa profesional, pero en cuanto entré en contacto con la fotografía digital y el vídeo me sentí atraída por esta disciplina y básicamente por la estética del vídeo y su discurso. Me gusta saber qué piensan los autores y qué sienten, pero básicamente me gusta cómo se explican. Y esta idea de poder disfrutar de un cuadro más allá de la idea de una imagen fija me fascina. El hecho de pensar que puedo mirar un cuadro y continuar viéndolo y que puede coger movimiento y que coge cuerpo y que se explica con contenido o sin él, pues me enganchó muchísimo. Y poder poner la televisión y ver un cuadro detrás del otro en movimiento y conocer la intencionalidad del artista que lo ha llevado a hacer aquello e involucrarme con él ... es muy interesante.

Tú llevas dos colecciones, la tuya y la del hotel Amíster. ¿Dónde y cuándo empieza y acaban la una y la otra?

Empecé a hacer la colección particular a los 18 años con quien sería después mi marido, Paco Closa (esta colección sigue viva) y la del Amíster nació con el Amíster a principios

del 2.000, cuando descubrí un espacio vacío y con mi marido decidimos llenarlo con obras de arte, para que los clientes del hotel pudieran disfrutar. Y lo que empezó como una colección de arte sobre soportes tradicionales se fue ampliando, de manera que ahora tenemos pinturas, fotografías, grabados y videocreaciones que se pueden ver desde todas las habitaciones a través de un canal específico. De hecho, la experiencia en el Amíster fue una extensión de nuestro brazo de coleccionistas.

¿En el fondo, así pensabais al ofrecer un extra de calidad al cliente!

¡Eso mismo! Lo que queríamos era que cada cliente pudiera disfrutar de estas piezas en la intimidad de su habitación, y en el caso concreto del vídeo, le damos la oportunidad de disfrutar de estas creaciones, si ya conoce el vídeo arte, o hacemos un papel casi pedagógico, porque les ofrecemos la posibilidad de conocer esta forma de arte a través de unas obras de calidad de artistas jóvenes reconocidos internacionalmente.

¿Qué diferencia haces entre las videocreaciones que tienes en casa y las que tienes en el hotel? ¿Estás son, quizás, más accesibles? No, no, no, de ninguna manera, todas son obras que me gustan. De hecho cada semana vengo al hotel a trabajar y a disfrutar de estas obras.

¿Qué criterios de selección sigues a la hora de escoger una obra? ¿Te fijas en el prestigio del artista, en el valor de la obra, en el factor novedad, en la estética de la obra misma ... ? Te guías por tu instinto?

Sigo mi propio instinto, aunque lo he tenido que potenciar y en eso los galeristas me han ayudado mucho. Porque me di cuenta de que a parte de los vídeos que a mí me gustaban si quería que la colección del Amíster tuviera un contenido de calidad, tenía que ir atrás en el tiempo y busqué a aquellos artistas que habían sido fundamentales en la historia en la video- creación.

Pero también te gusta explorar entre los jóvenes...

¡Uy! Mucho, muchísimo, me gusta muchísimo, por eso en el marco de Loop Barcelona (la plataforma de videoarte) creamos el premio Amíster Art Friendly, con lo que no dejamos

de hacer un poco de investigadores de lo que está ofreciendo la juventud en esta disciplina del videoarte, porque nos hemos dado cuenta de que a esta disciplina ha llegado muchísima gente procedente de otras como la pintura, la arquitectura, el cine, pero también del mundo de la música ... Hay artistas que se han puesto a trabajar con su música para expresarla visualmente, que también tienen mucho interés.

¿En qué consiste el premio?

El premiado es invitado una semana al hotel, con todos los gastos pagados, puede exponer su obra en el Loop y participar en una rueda de prensa en el marco del festival, para que se pueda explicar, y también con un premio muy pequeño en efectivo de 800 €, para que pueda cubrir sus gastos diarios.

Dirías que el videoarte es un arte de confluencia o de síntesis, capaz de aglutinar el dibujo, la danza, la música, el cine?

Sí, es un arte de confluencia. En el vídeo puedes poner todo lo que quieras, el artista de vídeo sabe que tiene todas las disciplinas a su alcance, sabe que si quiere las puede utilizar de una en una o mezclarlas todas y hasta puede inventar nuevas debido a la flexibilidad de su soporte.

Todo el trabajo que estás haciendo relacionado con el vídeo es bastante personal, no tienes asesores. Tienes algunos galeristas amigos, tienes unos artistas amigos, pero sigues siempre tu criterio...

Sí, siempre sigo mi criterio. Pero con la complicidad de los galeristas que me ayudan y me invitan muchas veces a conocer artistas que para ellos son interesantes, pero yo no sigo ningún programa predeterminado.

¿Quiénes son tus proveedores, son artistas, son galeristas, vas a las ferias internacionales?
¡Y tanto! En una feria internacional precisamente hice mi primera compra de videoarte. Vas a Maastricht, a Basilea, a Colonia, a Boloña...

He estado en Basilea, evidentemente a ARCO, en la FIAC, en la Frieze Art Fair, una feria fantástica...

¿Y con qué galerías trabajas?

En un 90% con galerías de Barcelona (Àngels Barcelona, Carles Taché, Joan Gaspar, Joan Prats y Senda), aunque también trabajo con

galerías del extranjero.

En tu colección hay obras de Peter Campus, Bill Viola, Michael Snow, Marina Abramovic...

No, Marina no, ya me gustaría pero todavía no, de todas maneras me agradaría incluirla si tengo la oportunidad.

¿Veo que te interesan tanto los artistas consagrados como los emergentes?

Por igual, por igual, me interesan los dos. Con respecto a los emergentes son más próximos y puedo disfrutar de sus creaciones y con los consagrados, lo que intento es coger piezas representativas de su producción.

Por lo tanto ¿Tienes relación con los artistas, sigues su obra, el proceso de creación, su motivación para hacer una pieza ...?

Oh, sí, sí, ahora sí, aunque antes no. Al empezar la colección del Ámister descubrí esta vertiente tan interesante de la complicidad con el artista. Cosa, que con la colección particular lo que buscaba era enamorarme de las obras de los artistas. De los históricos que yo tenía idealizados desde la Universidad como Tàpies o Saura. Igual que con los artistas de los años 80 de mi generación, entonces emergentes como García Sevilla, Broto, Barceló, Plensa, Miquel Navarro, etc. De esta etapa me gustaba mi anonimato para poder escoger con libertad, para no verme influenciada por el artista y seguir mi criterio.

¿De todos ellos tienes obra en tu casa?

No las puedo tener todas en casa, pero intento disfrutar siempre de todas ellas.

¿Dirías que tu colección está viva?

Sí, siempre está en proceso, me gusta ir por delante, descubrir cosas nuevas y también encontrar obras históricas importantes para dar consistencia a mi colección. De todos modos también tengo claro que hay limitaciones, para comprar una obra histórica necesito conocer lo más importante de su producción y no siempre es posible.

Volvemos al videoarte ¿Crees que el Loop está a la altura de Videobrasil, del Impakt de Holanda, del Oslo Screen ...?

¡Y tanto! Si no me equivoco, Loop fue la primera feria de arte internacional y ha funcionado porque nunca ha sido mediocre, porque siempre ha buscado la máxima cate-

goría y ha conseguido implicar a los creadores internacionales más importantes.

¿Y tu vinculación con Loop a cuándo se remonta?

Yo empecé antes de Loop, pero ahora soy una fan absoluta de Loop, tanto que mis compras ahora sólo las hago en Loop. Además, como te he dicho antes, el premio Ámister Art Friendly nace en el marco de Loop. Veo que todo lo relacionas, Loop, el hotel, la colección, ¿Esta manera de actuar también te comporta una gran proyección, no?

¡Y tanto! Una proyección infinita. Además, me gusta mucho esta idea de poder compartir la colección desde el anonimato.

Y ¿Cuál es la respuesta de los clientes delante de esta oferta?

Es muy positiva, la gente lo agradece. Y es divertido descubrir que les abre nuevos caminos que los llevan incluso a llegar a conectar con los artistas. ¡Eso nos lo explican los mismos artistas!

¿Tu conocimiento del arte del presente y tu intuición del futuro te hace pensar que experiencias como el videoarte pueden acabar con el arte tradicional de la obra única?

¡No!

¿Siempre existirá?

Estoy convencida que sí, que siempre existirá todo, porque creo que los artistas que utilizan la pintura para expresarse tienen todo el

derecho a subsistir. Además ningún soporte del arte es sustituto de otro. Y es curioso porque muchas veces un videoartista no sabe pintar y en cambio es un artista fantástico que se sabe expresar de otra manera.

¿Los canales privados no están amenazados por el acceso libre en la red universal?

¡Oh! ¡Y tanto! Pero eso no es malo, todo el mundo podrá disfrutar de aquella obra que tú tienes y por la que tú has pagado mucho dinero pero tú tendrás un original firmado, tendrás una tradición histórica, pero eso es el regalo que se hace a sí mismo el coleccionista.

¿Tú eres propietaria absoluta de las obras que tienes o tienes que pagar unos derechos de proyección?

Pues en el vídeo hay unos derechos de autor, pero en el caso concreto del hotel, he firmado un contrato con cada artista que me permite dejarlas.

¿Dirías que el Ámister es el único hotel del mundo que ofrece esta opción?

No lo sé a ciencia cierta, pero creo que sí. No tengo noticia de ningún otro.

la colección

La colección de arte del hotel Ámister se divide en dos apartados muy diferenciados, especialmente porque un tipo de obras sólo se puede ver en el sitio donde están emplazadas (pinturas, grabados, fotografías, instalaciones...), mientras que las otras obras son accesibles desde cualquier punto del hotel a través de un canal interno de televisión. Son las videocreaciones y éstas son las protagonistas de este ciclo L'art de col.lecciar.

En estos momentos Sisita Soldevila - Ámister Collection dispone de estas 21 videocreaciones (ver en página 5).

Daniel Giralt-Miracle
Comisario de la exposición